

זאת אנו יודעים

אנו האדמה, דרך הצמחים והחיות המזינים אותנו.
אנו המטר והים הזורמים בתוך עורקינו.
אנו נשימת היערות וצמחי מצולות הים.
אנו חיות אנוש, קשורות לכל חי כצאצאי תא החיים הראשון.
אנו שותפים עמם לעבר אחד, החרוט בעצמותינו,
אנו שותפים להווה רווי סימני שאלה
ואנו שותפים לעתיד משותף, שטרם נגלה.
אנו בני האדם רק אחד משלושים מליון זנים שונים האורגים את מעטפת החיים הדקה הפרושה סביב העולם.
יציבות קהילות החיים תלויה בגיוונן.
שלובים בסבך של קורים -- משתמשים, משתפים ומחדשים את יסודות החיים הבסיסיים.
המשאבים שלרשותינו אינם בלתי מוגבלים;
כל היצורים החיים חולקים מאוצרות כדור הארץ ומחום השמש, ולכן קיים גם גבול
לצמיחה;
לראשונה נגענו בגבולות אלו.
כשאנו מסכנים את האוויר, המים, האדמה ורבות החיים,
אנו גוזלים מעתיד אינסופי על מנת לשרת את ההווה החולף.

בזאת אנו מאמינים

בני האדם התרבו כל כך וכליהם אימתניים כל כך עד שהכחדנו יצורים חיים, סתמנו נהרות עצומים,
עקרנו יערות עתיקים, הרעלנו את האדמה, המטר והרוח ופערנו חורים בשמים.
המדע הביא שמחה וכאב על הנוחיות שיצרנו לעצמינו משלמים מליונים.
אנו למדים משגיאותינו, אנו מתאבלים על עולמות שאבדו ואנו בונים כעת דרך חדשה של תקווה.
אנו מכבדים ומקבלים את הצורך המוחלט באוויר, מים ואדמה נקיים.
אנו מודעים לכך שפעילויות כלכליות הנעשות לצורך היחיד ופוגעות במורשת הרבים הן שגויות.
התדרדרות סביבתית סוחפת עמה לעד אוצרות טבע. משום כך,
כל תכניות פתוח עתידיות חייבות לכלול עלויות אקולוגיות וחברתיות.
אנו רק דור אחד שיחלוף במצעדו הארוך של הזמן. העתיד אינו שייך לנו ואסור לנו להכחידו.
מפאת הידע המוגבל שבידנו, עלינו לזכור את אלו שיבואו אחרינו ולהתנהל בזהירות.

וזוהי דרכנו החדשה

כל מה שאנו יודעים ובו מאמינים חייב להפוך מעתה לבסיס עליו נבנה את חיינו.
בנקודת מפנה זו ביחסנו לכדור הארץ, נתקדם לעבר עתיד חדש:
משתלטנות לשותפות, מפיצול להתחברות ומחוסר בטחון לתלות הדדית.

